

holdt, heller ikke fremtidig bliver anvendt hyppigere.

Ogenbøll: Det var en Yttring af den sidste ærede Taler, som nærmest foranledigede mig til at begjære Ordet. Den ærede Ordfører yttrede før, at Diskussionen om Nedsættelsen i de Meniges 2den Klasse helst maatte føres mellem de militære eller sagkyndige Medlemmer. Jeg skal nu vel ikke hævde min militære Sagkundskab videre frem, men Auditor har jeg dog været, og lidt Begreb om militærrettlige Spørgsmaal har jeg dog altsaa. Hvad jeg nu egentlig vil sige, er dette, at saaledes som jeg har opfattet Forhandlingen, er den eneste Grund til, at de sagkyndige Medlemmer holdt saa stærkt paa de Meniges Nedsættelse i 2den Klasse som Straf, den, at denne Straf efter deres Formening har en vækkende Indflydelse paa den Menige, saa at han gjør sig Umage for at fortjene Kofarden igjen. Dette er nu imidlertid Noget, som jeg tror er megen Tvivl underkastet, og det kan navnlig ikke udledes af Forholdene, saaledes som de nu ere. Den ærede sidste Taler sagde vel, at der har været Afdelinger, hvor man har anvendt og med Geld har anvendt Nedsættelse i de Meniges 2den Klasse uden Prygl, og at dette altsaa er et Bevis paa, at Nedsættelsen virker godt paa de Vaagjældende. Men, om end Nedsættelsen i de omtalte Tilfælde har virket godt, saa maa man vel huske paa, at Pryglene dog stedse stode i Baghaanden. Hvad der har gjort, at Bedkommende har opøst sig, behøver altsaa ikke at være, at de have følt sig trykkede af en Vresstraf, men det kan have været Frygten for Prygl. Og det er min fulde Overbevisning, at Nedsættelsen i de Meniges 2den Klasse alene som Vresstraf ikke vil virke vækkende eller opmuntre til at søge at erhverve sig Kofarden igjen, og det allerede af den Grund, at der i Reglen vil være altfor kort Tid til at opnaa dette. At Bedkommende skulde se saa langt ud i Fremtiden, at de tænkte paa, at de maatte om flere Aar vilde komme ind igjen og da kunde opnaae at faae Kofarden igjen ved fortsat god Opførsel, kan jeg ikke tro. Nei, Straffen vil snarere virke saaledes, at den deprimerer de

Vaagjældende og gjør dem fuldstændig sløve og ligegyldige, saa at de blot tænke paa at lade Alt drive af, indtil de kunne slippe bort, idet de tro, at Historien saa dermed er forbi. — Dette er den ene Side af Sagen, og den anden af Side af Sagen, som de Herrer sagkyndige Militære neppe tænke paa, det er, hvorledes en saadan Mand vil være stillet, naar han kommer hjem. Saa saare Militæretaten har sluppet ham, bryder den sig ikke mere om ham, men, naar en saadan Mand kommer hjem, vil han i mange Tilfælde komme til at gaa som et Slags Stumpeskud. Der vil være sat en Plet paa ham, som i den simple Befolknings Dine har meget at betyde, og han vil, som jeg tror, at den høitærede Minister allerede før bemærkede, ved mange Leiligheder faae at føle, at han har lidt en Brøst paa sin Ære, som maatte hele Livet igjennem vil følge ham, fordi han aldrig kommer saa vidt, at han faar Anledning til igjen at kunne opnaa Kofarden. Han vil saaledes bestandig været stempet som en Person, der staar noget under de Andre. Det forekommer mig, at Nedsættelse i de Meniges 2den Klasse, navnlig naar den skal kunne idømmes for Forseelser, som i og for sig ikke kunne siges at være nedværdigende i den offentlige Mening i saa Henseende er en altfor streng Straf, idet den, som sagt, strækker sine Virkninger langt ud over den Tid, hvori den bør virke. Straffe for rent militære Forbrydelser bør ikke strækkes ud over den militære Tjenestetid.

Da Ingen yderligere begjerede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Formanden: Forinden vi gaa til Afstemning skal jeg, idet jeg med Hensyn til Ændringsforslaget under Nr. 6 i Dyrigt beholder mig til min tidligere Bemærkning, endnu kun fremhæve, at, hvis Ændringsforslaget under Nr. 4 vedtages, da stiller Sagen sig jo ganske simpelt, idet Bennerne af Forslaget under Nr. 6 saa blot ville have at stemme for det. Hvis derimod Forslaget under Nr. 4 forkastes, opstaar derimod den tidligere berørte Banskælighed, og Bennerne af Forslaget under Nr. 6 ville da have at afvæie paa den ene